



ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobců **a)** [redacted], bytem [redacted], [redacted] a **b)** [redacted], bytem [redacted], obou zast. obecným zmocněncem [redacted]. [redacted], bytem [redacted], [redacted], PSČ [redacted], proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, PSČ 500 02, za účasti [redacted], bytem [redacted], [redacted], PSČ [redacted], v řízení o společné žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2008, zn. 6478/UP/2008/UI/C, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

## Odůvodnění:

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaný zrušil usnesení Městského úřadu [redacted] ze dne 10. prosince 2007, č.j. SÚ/552/06/32/9, jímž bylo žalobcům, respektive jejich obecnému zmocněnci, odepřeno nahlédnutí do správního spisu vedeného u stavebního úřadu [redacted] pod sp. zn. SÚ/314/06 a týkajícího se stavby rodinného domu na parcele č. [redacted] v kat. území [redacted] stavebníků [redacted] a [redacted], přičemž řízení o odepření nahlédnutí do správního spisu zastavil. Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, kterou odůvodnili řadou námitek a dlužno poznamenat, všeho druhu. Nejen těch, jež by se týkaly jen přímo žalobou napadeného rozhodnutí, ale i dalších záležitostí, souvisejících s ním v širším kontextu.

Protože žalobci trvali na veřejném projednání žaloby, nařídil krajský soud na den 28. dubna 2009 jednání, k němuž řádně předvolal účastníky řízení i shora uvedenou zúčastněnou osobu. Žalobci, respektive jejich zástupce, byl o jednání vyrozuměn dne 10. dubna 2009. K jednání se ale dostavil pouze žalovaný. Tato skutečnost sama o sobě však nebránila krajskému soudu v tom, aby věc projednal v nepřítomnosti řádně předvolaných účastníků, neboť tomu nebránily žádné důvody (viz § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s.ř.s.“). Do doby jeho konání se totiž nikdo z řádně předvolaných nejen že z účasti na nařízeném jednání neomluvil, ale na daný úkon krajského soudu ani žádným způsobem nereagoval (nepožádal např. o odročení jednání). Proto také krajský soud věc projednal a zároveň o ní rozhodl dne 28. dubna 2009 (viz tento rozsudek). Teprve následujícího dne, t. j. 29. dubna 2009 obdržel krajský soud od zástupce žalobců podání, v němž je mimo jiné uvedeno: „. . . z navrženého termínu předvolání (28.04.2009) a doufám také projednání věci se musím omluvit, jelikož je pro mne z rodinných důvodů neakceptovatelný.“

Dlužno poznamenat, že tato omluva je sice datována dnem 27. 4. 2008 a tentýž den byla podána v [REDAKCE] k poštovní přepravě, nicméně krajskému soudu byla doručena až dne 29. 4. 2009, tedy po proběhlém jednání krajského soudu. Nebylo k ní proto možno přihlídnout. Snad jen třeba poznamenat, že v dnešní době telekomunikačních možností bylo možno kontaktovat nadepsaný krajský soud v případě nutnosti jiným a rychlejším způsobem, např. mailem či telefonem. To se však nestalo, a proto krajský soud ve věci jednal a rozhodl. Vynesením rozsudku dne 28. dubna 2009 věc skončila a jeho výrok je závazný jak pro účastníky řízení, osoby na řízení zúčastněné, tak pro orgány veřejné moci, včetně krajského soudu samého. Proto již nebylo a není možno k výše uvedenému podání zástupce žalobců ze dne 27. 4. 2009 vůbec přihlížet, respektive krajský soud již nemohl jednání ve věci znovu otevřít. Tuto otázku zároveň uzavřel s tím, že žalobcům bylo postupem krajského soudu zaručeno jejich právo, aby byla jejich věc projednána veřejně a aby se mohli vyjádřit ke všem prováděným důkazům, nicméně ti této možnosti nevyužili.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

Žalovaným rozhodnutím bylo zrušeno usnesení Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 10. prosince 2007, č.j. SÚ/552/06/32/9, jímž bylo žalobcům, jejich zástupci, odepřeno nahlédnutí do správního spisu vedeného u stavebního úřadu [REDAKCE] pod sp. zn. SÚ/314/06 a týkajícího se stavby rodinného domu na parcele č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE] stavebníků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Toto usnesení stavebního úřadu vycházelo ze závěru, že žalobci nebyli účastníky řízení o povolení uvedeného rodinného domu a že nedoložili právní zájem ani neuvedli vážný důvod, který by jim umožňoval nahlédnutí do zmíněného správního spisu. Jak je pak zřejmé z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný dospěl k opačnému závěru, pokud jde o oprávnění žalobců nahlížet do uvedeného správního spisu. Konstatoval totiž,

že je v dané věci „dostatečně prokázán právní zájem vlastníka sousedního pozemku na nahlédnutí do spisu týkajícího se stavby na sousedním pozemku, neboť teprve na základě informací o parametrech stavby, které jsou obsaženy ve spise, je schopen si učinit relevantní úsudek, zda je důvodné, aby svá práva dále hájil za pomoci procesních nástrojů, které správní řád pro tyto účely upravuje.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti má odvolací orgán za to, že za daných výše vysvětlených okolností je právní zájem odvolatelů odůvodňující jejich nahlédnutí do spisu dostatečně prokázán jejich vlastnictvím pozemku st. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] a stavby na něm. Spis přitom neobsahuje osobní nebo citlivé údaje, které by nebyly obsahem veřejně přístupných evidencí..... Proto odvolací orgán napadené usnesení zrušil a řízení o odepření nahlédnutí do spisu zastavil“.

Pro vysvětlenou ještě na závěr odůvodnění žalovaného rozhodnutí dodal, že předmětem správního řízení není umožnění nahlédnutí do správního spisu podle správního řádu. Správní řízení o tom se vede pouze v případě, odepře-li správní orgán osobě nahlížet do spisu. V dané věci však bylo rozhodnutí správního orgánu, jímž bylo žalobcům odepřeno nahlédnutí do správního spisu zrušeno a řízení o něm zastaveno. To proto, že nyní mohou žalobci nahlížet do daného spisu přímo na základě zákona (viz § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu), když po zrušení výše uvedeného usnesení Městského úřadu [REDAKCE] nemá tento orgán důvod žalobcům nahlédnutí do předmětného spisu nadále odpírat.

Za tohoto skutkového stavu je ovšem třeba konstatovat, že žalobci napadli žalobou rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zrušeno rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jehož zrušení se vlastně u žalovaného domáhali, a že po jeho vydání jim nic nebrání v tom, aby do správního spisu vedeného u stavebního úřadu [REDAKCE] pod sp. zn. SÚ/314/06 a týkajícího se stavby rodinného domu na parcele č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE] stavebníků [REDAKCE] a [REDAKCE], kdykoliv nahlédli.

Řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu je upraveno v části třetí hlavě druhé dílu prvním s.ř.s. (§§ 65 až 78 s.ř.s.). Legální definici pojmu „rozhodnutí“ pak obsahuje ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. Podle něho je rozhodnutím úkon správního orgánu, jímž se zakládají, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti účastníků řízení, v případě žaloby žalobců. Krajský soud zjistil, že žalobci napadli rozhodnutí žalovaného, kterým bylo vysloveno, že se usnesení Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 10. prosince 2007, č.j. SÚ/552/06/32/9, zrušuje a že se řízení o odepření nahlédnutí do spisu zastavuje. V daném případě tak žalobci brojí proti rozhodnutí, kterým odvolací orgán, žalovaný v této věci, zrušil k jejich odvolání rozhodnutí první instance a tím jim zároveň umožnil realizovat jimi požadovaná, přímo ze správního řádu jim příslušející práva (nahlížení do daného správního spisu). Takové rozhodnutí ale nemění nic na jejich subjektivních veřejných právech, respektive oproti zákonné úpravě je nemění v jejich neprospěch. Za tohoto stavu možno dokonce říci, že podání žaloby bylo již nadbytečné, když žalobcům vlastně vyhověl již žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. To ovšem ve svém důsledku

znamenal, že ji musel krajský soud podle § 78 odst. 1 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

### **Poučení:**

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové. Pro tento případ by musel být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Hradci Králové dne 28. dubna 2009

JUDr. Jan Rutsch, v.r.  
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

██████████